

นิพนธ์ฉบับ

การประเมินความสามารถตนเองของนักศึกษาแพทย์ระดับปรีคลินิก ตามกรอบมาตรฐานการเรียนรู้ระดับปริญญาตรีกับสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน ระดับการศึกษาระดับพื้นฐานและคุณลักษณะบัณฑิตแพทย์อันพึงประสงค์

วชิราภรณ์ กรุดปทุม, วรพล วิהלม

บทคัดย่อ

- บทนำ:** การวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ๑. ประเมินความสามารถตนเองของนักศึกษาแพทย์ระดับปรีคลินิกตามทักษะของนักศึกษาแพทย์ ๒. เปรียบเทียบความแตกต่างการประเมินความสามารถตนเองระหว่าง เพศ ชั้นปีที่ศึกษา และประเภทของโครงการรับผ่านกลุ่มสถาบันแพทยศาสตร์แห่งประเทศไทย โครงการผลิตแพทย์เพื่อชนบท และโครงการแพทย์หนึ่งอำเภอหนึ่งทุน
- วิธีการศึกษา:** เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive research) โดยกลุ่มประชากรเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ ๒ และ ๓ คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต ปีการศึกษา ๒๕๕๘ จำนวน ๒๕๕ คน ตัวแปรที่ใช้ศึกษาตัวแปรตามคือ ความสามารถของนักศึกษาแพทย์ระดับปรีคลินิก ตัวแปรอิสระคือ โครงการที่รับเข้าศึกษา ได้แก่ โครงการรับผ่านกลุ่มสถาบันแพทย์ โครงการผลิตแพทย์ชนบท และโครงการแพทย์หนึ่งอำเภอหนึ่งทุน การวิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรม SPSS for Window V 13.5 ในการวิเคราะห์ข้อมูล
- ผลการศึกษา:** การประเมินความสามารถของตนเองของนักศึกษาทั้ง ๖ ด้าน ได้แก่ ความสามารถด้านการสื่อสาร ความสามารถด้านความคิด ความสามารถด้านการแก้ปัญหา ความสามารถด้านการใช้ทักษะชีวิต ความสามารถด้านความรู้ ความสามารถด้านคุณธรรมจริยธรรม ในภาพรวมทั้งหมดอยู่ในระดับมาก และเปรียบเทียบความแตกต่างการประเมินความสามารถของตนเองระหว่างประเภทของโครงการรับผ่านกลุ่มสถาบันแพทยศาสตร์แห่งประเทศไทย โครงการผลิตแพทย์เพื่อชนบทและโครงการแพทย์หนึ่งอำเภอหนึ่งทุน พบว่าไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
- วิจารณ์ และสรุปผลการศึกษา:** นักศึกษาประเมินความสามารถด้านความรู้ของตนเองมีคะแนนน้อยกว่าทุกด้าน ดังนั้นควรให้ความสำคัญเรื่องกระบวนการจัดการเรียนการสอนเกี่ยวกับการนำเนื้อหาความรู้เดิมไปประยุกต์หรือเชื่อมโยงใช้กับเนื้อหาใหม่ และนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้กับการเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพเหมาะสม

คำสำคัญ: ประเมินความสามารถ, หลักสูตรบูรณาการ, กรอบมาตรฐานการเรียนรู้, สมรรถนะสำคัญ, คุณลักษณะบัณฑิตแพทย์อันพึงประสงค์

วันที่รับบทความ: ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙

วันที่อนุญาตให้ตีพิมพ์: ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๙

บทนำ

ตามที่ คณะกรรมการการอุดมศึกษา ได้ดำเนินการจัดทำมาตรฐานสถาบันอุดมศึกษาเพื่อนำไปสู่การพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาตามกลุ่มสถาบันที่มีปรัชญา วัตถุประสงค์ และพันธกิจในการจัดตั้งที่แตกต่างกัน เพื่อให้สถาบันอุดมศึกษาสามารถจัดการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล จึงได้กำหนดมาตรฐานด้านศักยภาพและความพร้อมในการจัดการศึกษา ซึ่งประกอบด้วย ๔ ด้าน คือ

- ๑) ด้านกายภาพ มีลักษณะสำคัญของอาคารเรียนที่ดี มีห้องครบทุกประเภท มีพื้นที่ใช้สอยในการเรียนการสอนและการจัดกิจกรรมต่างๆ จำนวนอาจารย์ประจำที่เหมาะสมกับจำนวนนักศึกษาในแต่ละหลักสูตรตามเกณฑ์พื้นฐาน
- ๒) ด้านวิชาการ มีศักยภาพและความพร้อมในการปฏิบัติการด้านวิชาการสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ พันธกิจรวมถึงแผนผลิตบัณฑิตที่ตอบสนองความต้องการของประเทศและผู้ใช้บัณฑิตโดยรวม มีหลักประกันว่าผู้เรียนจะได้รับการบริการที่ดีแสวงหาความรู้ได้อย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพครอบคลุมทุกๆ ด้าน
- ๓) ด้านการเงิน มีความพร้อมด้านการเงินทั้งงบการเงินรวมและงบที่จำแนกตามกองทุน มีแผนการเงินที่มั่นคง เป็นหลักประกันได้ว่าสถาบันจะสามารถจัดการศึกษาได้ตามพันธกิจและเป้าหมายที่กำหนดไว้เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียน
- ๔) ด้านการบริหารจัดการ ต้องมีระบบการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพในการถ่ายทอดวิสัยทัศน์ ค่านิยม ไปสู่การปฏิบัติที่สอดคล้องไปในแนวทางเดียวกัน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์และพันธกิจที่กำหนดไว้ สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ มีวัตถุประสงค์ของการจัดทำที่สำคัญคือเพื่อกำหนดเป้าหมายในการผลิตบัณฑิตให้ชัดเจน โดยกำหนดมาตรฐานผลการเรียนรู้ของบัณฑิตที่คาดหวังในแต่ละคุณวุฒิเพื่อให้สถาบันและผู้ทรงคุณวุฒิได้ใช้เป็นหลักและแนวทางในการวางแผนปรับปรุงเปลี่ยนแปลงและพัฒนาการจัดการศึกษาเกี่ยวกับ การพัฒนาหลักสูตร การปรับเปลี่ยนกลวิธีการสอน วิธีการเรียนรู้ ตลอดจนกระบวนการวัดและประเมินผลนักศึกษา ในทำนองเดียวกันตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช ๒๕๕๑ ได้กำหนดสมรรถนะที่สำคัญของผู้เรียนเป็นกรอบการประเมินไว้ ๕ สมรรถนะคือ

- ๑) ความสามารถในการสื่อสาร คือ ความสามารถในการรับและส่งสารด้วยหลักเหตุผลและความถูกต้องและมีประสิทธิภาพ
- ๒) ความสามารถในการคิด คือ การคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ สร้างสรรค์ คิดอย่างมีวิจารณญาณ และเป็นระบบเพื่อเป็นสารสนเทศการตัดสินใจได้อย่างเหมาะสม
- ๓) ความสามารถในการแก้ปัญหา คือ การแก้ปัญหาและ

อุปสรรคต่างๆ ที่เผชิญได้อย่างถูกต้องเหมาะสมบนพื้นฐานของหลักเหตุผล ๔) ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต คือ การนำกระบวนการต่างๆ ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ๕) ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี คือ การเลือกและใช้เทคโนโลยีด้านต่างๆ และมีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยีเพื่อการพัฒนาตนเองและสังคมในการเรียนรู้ สื่อสาร ทำงาน แก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ถูกต้องเหมาะสมและมีคุณธรรม ในทำนองเดียวกันกับมาตรฐานผลการเรียนรู้แต่ละด้านของแต่ละระดับคุณวุฒิ มีแนวคิดพื้นฐานว่านักเรียนที่เข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาจะต้องมีพื้นฐานความรู้และทักษะเพียงพอที่จะเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งมาตรฐานการเรียนรู้ของคุณวุฒิระดับปริญญาตรีอย่างน้อยต้องเป็นดังนี้

- ๑) ทางด้านคุณธรรม สามารถจัดการปัญหาทางคุณธรรม จริยธรรม และวิชาชีพโดยใช้ดุลยพินิจทางค่านิยม ความรู้สึกของผู้อื่น ค่านิยมพื้นฐานและจรรยาบรรณวิชาชีพแสดงออกซึ่งพฤติกรรมทางด้านคุณธรรมและจริยธรรม
- ๒) ด้านความรู้ คือ มีองค์ความรู้ในสาขาวิชาอย่างกว้างขวางและเป็นระบบตระหนัก รู้หลักการและทฤษฎีขององค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องสำหรับหลักสูตรวิชาชีพ
- ๓) ด้านทักษะทางปัญญา คือ สามารถหาข้อเท็จจริง ทำความเข้าใจและสามารถประเมินข้อมูลแนวคิดและหลักฐานใหม่ๆ จากแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย ศึกษาปัญหาค้นคว้าสืบค้น มีทักษะและความเข้าใจอันท่องแท้ในเนื้อหาทางวิชาการและวิชาชีพ โดยคำนึงถึงความรู้ทางทฤษฎีและปฏิบัติประกอบการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์และเหมาะสมด้วยตนเอง
- ๔) ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ คือ ช่วยเอื้อต่อการแก้ปัญหาในกลุ่มอย่างสร้างสรรค์ ไม่ว่าจะเป็นสมาชิกของกลุ่ม แสดงออกซึ่งภาวะผู้นำ คิดวิเคราะห์ปัญหาได้อย่างเหมาะสม
- ๕) ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ คือ ศึกษาและทำความเข้าใจในประเด็นปัญหาสามารถเลือกและประยุกต์ใช้สถิติที่เกี่ยวข้องรวมถึงค้นคว้าและใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการเก็บรวบรวมข้อมูลอย่างเหมาะสมในการแก้ปัญหา นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของบัณฑิตแพทย์คือ ทางด้านความรู้ความสามารถ และทักษะพื้นฐานทางวิชาชีพ มีคุณธรรม จริยธรรม เจตคติที่ดีต่อวิชาชีพ คิดอย่างมีวิจารณญาณและมีการตัดสินใจทางคลินิกอย่างมีเหตุผล มีความสามารถในการแก้ปัญหาอย่างเป็นองค์รวม มีทักษะในการติดต่อสื่อสารที่ดีกับผู้ป่วยและบุคคลรอบข้าง มีความใฝ่รู้ สามารถเรียนรู้ด้วยตนเอง ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศได้อย่างเหมาะสม

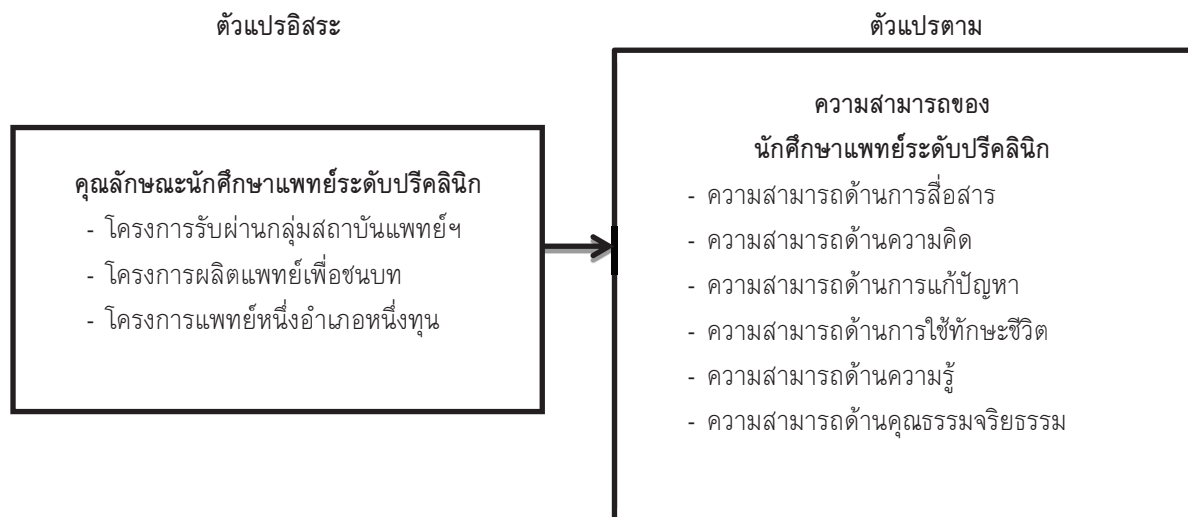
จากการศึกษาแนวคิดตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ประเมินสมรรถนะสำคัญของผู้เรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของบัณฑิตแพทย์ ได้กำหนดไว้สอดคล้องกัน ผู้วิจัยจึงนำแนวคิดดังกล่าวมาประยุกต์เป็นกรอบแนวคิดในการประเมินความสามารถของตนเองสำหรับนักศึกษาในระดับชั้นปรีคลินิก ซึ่งผู้วิจัยคิดว่านักศึกษาจะต้องมีความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้ทักษะชีวิต ความรู้ คุณธรรม จริยธรรม โดยถ้านักศึกษาขึ้นไปเรียนชั้นคลินิก จะมีในส่วนของการฝึกปฏิบัติเข้ามาเกี่ยวข้องเป็นส่วนใหญ่ เช่น การตรวจร่างกาย ชักประวัติจากผู้ป่วยจริง การเขียนรายงานผู้ป่วย การทำ Topic discussion, Conference, OPD, OR และการฝึกหัตถการต่างๆ การติดต่อ สื่อสารกับผู้ป่วยและญาติ พยาบาล และรวมถึงบุคคลอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ฯลฯ คิดว่านักศึกษาจะต้องนำความสามารถดังกล่าวไปประยุกต์ใช้ในการเรียนในชั้นคลินิกได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับสถานการณ์ต่างๆ ที่จะต้องพบเห็น และสารสนเทศต่างๆ ที่ได้จากการวิจัยสามารถนำไป

ประกอบการพัฒนาปรับปรุงแนวทางการจัดการเรียนการสอนในระดับปรีคลินิกต่อไป

จากการตรวจสอบเอกสารแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ การประเมินสมรรถนะสำคัญของผู้เรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของบัณฑิตแพทย์ศาสตร์ ซึ่งได้กำหนดวัตถุประสงค์ และทำสังเคราะห์และประยุกต์เป็นกรอบแนวคิดในการศึกษาดังนี้

วัตถุประสงค์การศึกษา

๑. ประเมินความสามารถตนเองของนักศึกษาแพทย์ระดับปรีคลินิกตามทัศนะของนักศึกษาแพทย์
๒. เปรียบเทียบความแตกต่างการประเมินความสามารถตนเองระหว่างเพศ ชั้นปีที่ศึกษา ประเภทของโครงการรับผ่านกลุ่มสถาบันแพทยศาสตร์แห่งประเทศไทย โครงการผลิตแพทย์เพื่อชนบท และโครงการแพทย์หนึ่งอำเภอหนึ่งทุน

แผนภาพที่ ๑ กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีการศึกษา

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ต้องการศึกษาถึงการประเมินความสามารถตนเองของนักศึกษาแพทย์ระดับปรีคลินิก (ปีที่ ๒ - ๓) จากการประยุกต์ใช้กรอบมาตรฐานการเรียนรู้ระดับปริญญาตรีกับสมรรถนะสำคัญของผู้เรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานและคุณลักษณะบัณฑิตแพทย์อันพึงประสงค์สำหรับนักศึกษาแพทย์ระดับปรีคลินิก คณะแพทยศาสตร์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ปีการศึกษา ๒๕๕๗

๑. กลุ่มประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักศึกษาระดับปรีคลินิก (ปีที่ ๒ และ ๓) ที่กำลังศึกษาในคณะแพทยศาสตร์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ปีการศึกษา ๒๕๕๘ จำนวน ๓๔๕ คน ใช้กลุ่มประชากรทั้งหมดจำนวน ๓๔๕ คน โดยผู้วิจัยได้นำไปใช้ในการทดสอบเครื่องมือเพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยจำนวน ๓๐ คน ซึ่งไม่ได้นำมาเป็นกลุ่มตัวอย่าง ดังนั้นกลุ่มประชากรทั้งหมดที่ใช้จำนวน ๓๑๕ คน ได้ทำการตรวจสอบแบบสอบถามได้รับคืนมาเลือกเฉพาะที่มีข้อมูลสมบูรณ์จำนวน ๒๕๕ ฉบับ

๒. ตัวแปรที่ศึกษา ตัวแปรอิสระ คือ คุณลักษณะของนักศึกษาแพทย์ระดับปรีคลินิก ตัวแปรตาม ได้แก่ ความสามารถของนักศึกษาแพทย์ระดับปรีคลินิก ในด้านการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้ทักษะชีวิต ความรู้ คุณธรรม จริยธรรม

๓. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้สร้างขึ้นตามตัวแปรที่ต้องการประเมินเป็นแบบมาตราประเมินรวมค่า ๕ ระดับ (Five-point likert scale)^๔ คือ แบบสอบถามประเมินความสามารถตนเองของนักศึกษาแพทย์ระดับปรีคลินิก แบ่งเป็น ๒ ตอน คือ ตอนที่ ๑ เป็นคำถามปลายปิดเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัว ตอนที่ ๒ เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราประเมินรวมค่า ๕ ระดับ คือ เห็นด้วยมากที่สุด = ๕ เห็นด้วยมาก = ๔ เห็นด้วยปานกลาง = ๓ เห็นด้วยน้อย = ๒ เห็นด้วยน้อยที่สุด = ๑ แบ่งเป็น ๖ ด้าน ดังนี้ คือ ความสามารถด้านการสื่อสาร ความสามารถด้านความคิด ความสามารถด้านการแก้ปัญหา ความสามารถด้านการใช้ทักษะชีวิต ความสามารถด้านความรู้

ความสามารถด้านคุณธรรมจริยธรรม ได้ข้อคำถามที่ผ่านการพิจารณาความตรงเชิงเนื้อหาและผ่านตามเกณฑ์ แล้วนำมาหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (Discrimination) โดยใช้ค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product moment correlation) ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม (Item-total correlation) ซึ่งผู้วิจัยเลือกข้อคำถามที่มีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง ๐.๒๕ ขึ้นไป ได้ข้อคำถามจำนวน ๓๗ ข้อ แล้วนำไปวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient)^๕ ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ ๐.๙๔๙

๔. การแปลความหมายระดับการประเมินความสามารถตนเอง คือ ๑.๐๐ - ๑.๘๐ = น้อยที่สุด ๑.๘๑ - ๒.๖๐ = น้อย ๒.๖๑ - ๓.๔๐ = ปานกลาง ๓.๔๑ - ๔.๒๐ = มาก และ ๔.๒๑ - ๕.๐๐ = มากที่สุด^๖

๕. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows V. 13.5 ดังนี้ ๑) สถิติพื้นฐานคือ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ใช้สำหรับการวิเคราะห์สถิติเชิงบรรยาย (Descriptives statistic) ๒) สถิติที่ใช้ในการทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มโดยใช้ t-test และภายในกลุ่มโดยใช้สถิติ One-way ANOVA เมื่อพบความแตกต่างใช้วิธีการทดสอบรายคู่ ด้วยวิธี Scheffe/ โดยกำหนดความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ $p < 0.05$ ๓) สถิติเพื่อการวิเคราะห์ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือคือ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product moment correlation coefficient)

ผลการศึกษา

จากการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มประชากรมีจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด ๒๕๕ คน พบว่า จำนวนนักศึกษาเพศหญิงมากกว่าเพศชาย จำนวนนักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ ๒ มากกว่าชั้นปีที่ ๓ จำนวนกลุ่มประชากรส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาโครงการผลิตแพทย์เพื่อชาวชนบท และกลุ่มคะแนนเฉลี่ยสะสม ๓.๐๑ - ๓.๕๐ มากที่สุด (ดังตารางที่ ๑)

ตารางที่ ๑ กลุ่มประชากร จำแนก ตามเพศ ชั้นปีที่ศึกษา โครงการที่ศึกษา และคะแนนเฉลี่ยสะสม

	จำนวน	ร้อยละ
จำแนกตามเพศ		
เพศชาย	๑๑๗	๔๕.๘๐
เพศหญิง	๑๓๘	๕๕.๑๐
รวม	๒๕๕	๑๐๐
แยกตามชั้นปีที่ศึกษา		
ชั้นปีที่ ๒	๑๔๔	๕๖.๕๐
ชั้นปีที่ ๓	๑๑๑	๔๓.๕๐
รวม	๒๕๕	๑๐๐
โครงการที่รับเข้าศึกษา		
โครงการกลุ่มสถาบันแพทยศาสตร์แห่งประเทศไทย (กสพท.)	๑๐๔	๔๐.๗๘
โครงการผลิตแพทย์เพื่อชาวชนบท	๑๑๑	๔๓.๕๓
โครงการผลิตแพทย์หนึ่งอำเภอหนึ่งทุน	๔๐	๑๕.๖๘
รวม	๒๕๕	๑๐๐
คะแนนเฉลี่ยสะสม		
๒.๐๐ - ๒.๕๐	๓	๑.๒๐
๒.๕๑ - ๓.๐๐	๔๗	๑๘.๔๐
๓.๐๑ - ๓.๕๐	๑๐๕	๔๑.๒๐
๓.๕๑ - ๔.๐๐	๑๐๐	๓๙.๒๐
รวม	๒๕๕	๑๐๐

เมื่อทำการวิเคราะห์การประเมินความสามารถของนักศึกษาตามทัศนะของตนเอง พบว่า นักศึกษาประเมินตนเองในแต่ละด้านอยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง ๓.๘๓ - ๔.๐๗ โดยที่ความสามารถในการติดต่อสื่อสารและความสามารถด้านคุณธรรมจริยธรรมมีค่าเฉลี่ยสูงสุด (ค่าเฉลี่ย = ๔.๐๗)

และความสามารถด้านความรู้มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด (ค่าเฉลี่ย = ๓.๘๓) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อเตรียมความพร้อมในการสอบทุกครั้งโดยไม่เคยคิดลอกข้อสอบประเมินตนเองอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = ๔.๓๐) (ดังตารางที่ ๒)

ตารางที่ ๒ แสดงระดับการประเมินความสามารถตนเองในภาพรวม

ข้อคำถาม	ระดับความคิดเห็น		
	SD	ค่าเฉลี่ย	แปลความหมาย
ความสามารถในการติดต่อสื่อสาร			
ข้าพเจ้าทบทวนข้อมูลอย่างละเอียดก่อนที่จะสื่อสารต่อไปยังบุคคลอื่น	๐.๖๒	๓.๕๐	มาก
ข้าพเจ้าถ่ายทอดข้อมูลได้เข้าใจตรงกันโดยไม่ต้องทวนซ้ำ	๐.๗๕	๓.๗๐	มาก
ข้าพเจ้าเลือกใช้เทคโนโลยีในการนำเสนอข้อมูลข่าวสารได้อย่างถูกต้องเหมาะสม	๐.๖๗	๓.๕๐	มาก
ข้าพเจ้าเลือกรับข้อมูลข่าวสารด้วยหลักเหตุผลบนพื้นฐานความถูกต้องเหมาะสม	๐.๖๔	๔.๐๒	มาก
ข้าพเจ้ารับ-ส่งข้อมูลข่าวสารต้องตระหนักถึงผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่นเป็นหลัก	๐.๗๘	๔.๑๗	มาก
เช่น การ post ข้อความใน Facebook ของตนเอง			
ข้าพเจ้าสื่อสารด้วยภาษาพูดได้อย่างมีประสิทธิภาพ	๐.๗๗	๓.๗๘	มาก
ข้าพเจ้าสื่อสารด้วยภาษาเขียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ	๐.๖๗	๓.๕๑	มาก
รวม	๐.๕๒	๔.๐๗	มาก
ความสามารถด้านความคิด			
ข้าพเจ้าต้องคิดไตร่ตรอง ไคร่ครวญอย่างละเอียดรอบคอบโดยใช้เหตุผลเป็นหลัก	๐.๖๒	๔.๐๕	มาก
ในการตัดสินใจเชื่อหรือกระทำการใดๆ			
ข้าพเจ้าสามารถวิเคราะห์แล้วทำการสังเคราะห์เนื้อหาความรู้ที่เรียนแล้วสรุปเป็นองค์ความรู้ใหม่	๐.๗๔	๓.๗๖	มาก
ข้าพเจ้าสามารถคิดค้นหาคำตอบใหม่ๆ เพื่อเป็นคำตอบที่สร้างสรรค์	๐.๗๔	๓.๗๕	มาก
ข้าพเจ้าสามารถคิดเป็นระบบ โดยลำดับเหตุการณ์ก่อนหลังแล้วทำการเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของปัจจัยที่เป็นเหตุและผลเพื่อหาแนวทางประกอบการตัดสินใจ	๐.๖๗	๓.๕๓	มาก
รวม	๐.๕๓	๓.๘๕	มาก
ความสามารถด้านความรู้			
ข้าพเจ้าสามารถนำความรู้เดิมมาประยุกต์ใช้กับความรู้ปัจจุบันแล้วสร้างเป็นองค์ความรู้ใหม่ได้	๐.๖๗	๓.๘๕	มาก
ข้าพเจ้าสามารถนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้กับการเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพและเหมาะสม	๐.๗๓	๓.๘๘	มาก
ข้าพเจ้าศึกษาเรียนรู้ด้วยตนเองโดยอยู่บนพื้นฐานแนวคิด ทฤษฎีที่ถูกต้องตามหลักวิชาการ	๐.๗๐	๓.๘๘	มาก
ข้าพเจ้ามีความรู้วิทยาศาสตร์การแพทย์พื้นฐานเพียงพอตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพเวชกรรม	๐.๗๔	๓.๘๐	มาก
ข้าพเจ้ามีความมั่นใจว่ามีความรู้เพียงพอที่จะขึ้นไปเรียนในระดับชั้นปีที่สูงขึ้นได้	๐.๗๗	๓.๗๗	มาก
รวม	๐.๕๗	๓.๘๓	มาก
ความสามารถด้านคุณธรรมจริยธรรม			
ข้าพเจ้าสร้างสรรค์ความดีงามในกลุ่มเพื่อนนักศึกษาได้อย่างเหมาะสม เช่น เป็นแบบอย่างที่ดีและให้คำปรึกษากับเพื่อนในเรื่องการเรียนและอื่นๆ	๐.๗๐	๓.๘๗	มาก
ข้าพเจ้าปฏิบัติตามตามกฎระเบียบ ข้อบังคับของสถาบันได้อย่างเคร่งครัด	๐.๖๔	๔.๐๒	มาก
ข้าพเจ้าเข้าเรียนตรงตามเวลาที่กำหนดทุกครั้ง	๐.๗๒	๔.๑๐	มาก
ข้าพเจ้ายึดหลักความถูกต้องในการดำเนินชีวิตมีความละเอียดรอบคอบต่อการกระทำความผิดต่อวิชาชีพ	๐.๗๓	๔.๑๖	มาก
ข้าพเจ้าเข้าร่วมกิจกรรมส่วนรวมที่ทางคณะหรือนักศึกษาจัดขึ้นเสมอ	๐.๗๕	๓.๘๗	มาก
ข้าพเจ้าเตรียมพร้อมในการสอบทุกครั้งโดยไม่เคยคิดลอกข้อสอบ	๐.๖๔	๔.๓๐	มากที่สุด
เวลาที่เพื่อนท้อแท้หรือหมดกำลังใจข้าพเจ้าพูดให้กำลังใจเสมอ	๐.๗๓	๔.๐๔	มาก
รวม	๐.๕๒	๔.๐๗	มาก

เมื่อทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างการประเมินความสามารถของตนเองระหว่างนักศึกษาเพศชายและหญิง พบว่า ความสามารถด้านการคิด ความสามารถด้านความรู้ นักศึกษาเพศชายประเมินตนเองสูงกว่านักศึกษาเพศหญิง

อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑ และความสามารถด้านการแก้ปัญหาความสามารถด้านการใช้ทักษะชีวิตสูงกว่านักศึกษาเพศหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ ส่วนด้านอื่นๆ ไม่พบความแตกต่างทางสถิติ (ดังตารางที่ ๓)

ตารางที่ ๓ วิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างเพศชายกับเพศหญิง

ด้านการประเมิน	N	ค่าเฉลี่ย	SD	p-value
ความสามารถในการติดต่อสื่อสาร				
เพศชาย	๑๑๗	๔.๐๗	๐.๕๙	๐.๙๙
เพศหญิง	๑๓๘	๔.๐๗	๐.๕๖	
ความสามารถด้านความคิด				
เพศชาย	๑๑๗	๓.๙๕	๐.๕๕	๐.๐๑ **
เพศหญิง	๑๓๘	๓.๗๗	๐.๕๖	
ความสามารถด้านการแก้ปัญหา				
เพศชาย	๑๑๗	๔.๐๕	๐.๕๖	๐.๐๓ *
เพศหญิง	๑๓๘	๓.๙๐	๐.๕๙	
ความสามารถด้านการใช้ทักษะชีวิต				
เพศชาย	๑๑๗	๔.๐๓	๐.๕๘	๐.๐๔ *
เพศหญิง	๑๓๘	๓.๘๙	๐.๕๗	
ความสามารถด้านความรู้				
เพศชาย	๑๑๗	๓.๙๗	๐.๖๒	๐.๐๑ **
เพศหญิง	๑๓๘	๓.๗๒	๐.๕๙	
ความสามารถคุณธรรมจริยธรรม				
เพศชาย	๑๑๗	๔.๐๗	๐.๕๙	๐.๙๙
เพศหญิง	๑๓๘	๔.๐๗	๐.๕๖	

**p < ๐.๐๑, * p < ๐.๐๕

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างการประเมินความสามารถของตนเองระหว่างชั้นปีที่ศึกษา พบว่า ความสามารถด้านการใช้ทักษะชีวิต ความสามารถด้านความรู้ นักศึกษาชั้นปีที่ ๒ ประเมินตนเองสูงกว่านักศึกษาชั้นปีที่ ๓

อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑ และความสามารถด้านการคิดนักศึกษาระดับชั้นปีที่ ๒ ประเมินตนเองสูงกว่านักศึกษาระดับชั้นปีที่ ๓ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ ส่วนด้านอื่นๆ ไม่พบความแตกต่างทางสถิติ (ดังตารางที่ ๔)

ตารางที่ ๕ วิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างชั้นปีการศึกษา

ด้านการประเมิน	N	ค่าเฉลี่ย	SD	p-value
ความสามารถในการติดต่อสื่อสาร				
ชั้นปีที่ ๒	๑๔๔	๔.๐๙	๐.๕๑	๐.๔๗
ชั้นปีที่ ๓	๑๑๑	๔.๐๔	๐.๕๓	
ความสามารถด้านความคิด				
ชั้นปีที่ ๒	๑๔๔	๓.๙๒	๐.๕๕	๐.๐๓ *
ชั้นปีที่ ๓	๑๑๑	๓.๗๗	๐.๕๑	
ความสามารถด้านการแก้ปัญหา				
ชั้นปีที่ ๒	๑๔๔	๓.๙๙	๐.๕๔	๐.๔๘
ชั้นปีที่ ๓	๑๑๑	๓.๙๕	๐.๕๒	
ความสามารถด้านการใช้ทักษะชีวิต				
ชั้นปีที่ ๒	๑๔๔	๔.๐๒	๐.๔๙	๐.๐๑ **
ชั้นปีที่ ๓	๑๑๑	๓.๘๖	๐.๕๖	
ความสามารถด้านความรู้				
ชั้นปีที่ ๒	๑๔๔	๓.๙๓	๐.๕๖	๐.๐๑ **
ชั้นปีที่ ๓	๑๑๑	๓.๗๐	๐.๕๕	
ความสามารถด้านคุณธรรมจริยธรรม				
ชั้นปีที่ ๒	๑๔๔	๔.๐๙	๐.๕๑	๐.๔๖
ชั้นปีที่ ๓	๑๑๑	๔.๐๔	๐.๕๓	

** p < ๐.๐๑, * p < ๐.๐๕

เมื่อทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่าง
การประเมินความสามารถของตนเองระหว่างโครงการรับเข้า

ศึกษา ปรากฏว่าไม่พบความแตกต่างทางสถิติในทุกๆ ด้าน
(ดังตารางที่ ๕)

ตารางที่ ๕ วิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างผลการประเมินความสามารถของตนเองแต่ละด้านโดยแยกตามโครงการที่ศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p-value
ความสามารถในการติดต่อสื่อสาร					
ระหว่างกลุ่ม	๒	๐.๑๔	๐.๐๗	๐.๒๕	๐.๗๗
ภายในกลุ่ม	๒๕๒	๗๐.๐๕	๐.๒๗		
รวม	๒๕๔	๗๐.๑๙			
ความสามารถด้านความคิด					
ระหว่างกลุ่ม	๒	๐.๒๔	๐.๑๒	๐.๔๒	๐.๖๕
ภายในกลุ่ม	๒๕๒	๗๓.๗๒	๐.๒๙		
รวม	๒๕๔	๗๓.๙๖			
ความสามารถด้านการแก้ปัญหา					
ระหว่างกลุ่ม	๒	๐.๒๓	๐.๑๑	๐.๔๐	๐.๖๖
ภายในกลุ่ม	๒๕๒	๗๑.๙๐	๐.๒๘		
รวม	๒๕๔	๗๒.๑๓			
ความสามารถด้านการใช้ทักษะชีวิต					
ระหว่างกลุ่ม	๒	๐.๑๑	๐.๐๕	๐.๒๐	๐.๘๑
ภายในกลุ่ม	๒๕๒	๗๑.๗๗	๐.๒๘		
รวม	๒๕๔	๗๑.๘๘			
ความสามารถด้านความรู้					
ระหว่างกลุ่ม	๒	๐.๒๕	๐.๑๒	๐.๓๘	๐.๖๘
ภายในกลุ่ม	๒๕๒	๘๒.๘๒	๐.๓๒		
รวม	๒๕๔	๘๓.๐๗			
ความสามารถด้านคุณธรรมจริยธรรม					
ระหว่างกลุ่ม	๒	๐.๑๔	๐.๐๗	๐.๒๕	๐.๗๗
ภายในกลุ่ม	๒๕๒	๗๐.๐๕	๐.๒๗		
รวม	๒๕๔	๗๐.๑๙			

เมื่อทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างผลการประเมินความสามารถของตนเองระหว่างกลุ่มคะแนน

เฉลี่ย (GPA.) พบว่า ไม่พบความแตกต่างทางสถิติในทุกๆ ด้าน (ดังตารางที่ ๖)

ตารางที่ ๖ วิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างผลการประเมินความสามารถของตนเองแต่ละด้านโดยแยกตามคะแนนเฉลี่ยสะสม (GPA.)

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p-value
ความสามารถในการติดต่อสื่อสาร					
ระหว่างกลุ่ม	๒	๑.๕๒	๐.๗๖	๒.๗๐	๐.๐๖
ภายในกลุ่ม	๒๕๒	๖๘.๖๗	๐.๒๗		
รวม	๒๕๔	๗๐.๑๙			
ความสามารถด้านความคิด					
ระหว่างกลุ่ม	๒	๐.๓๙	๐.๑๙	๐.๖๗	๐.๕๐
ภายในกลุ่ม	๒๕๒	๗๓.๕๗	๐.๒๙		
รวม	๒๕๔	๗๓.๙๖			
ความสามารถด้านการแก้ปัญหา					
ระหว่างกลุ่ม	๒	๐.๒๙	๐.๑๔	๐.๕๒	๐.๕๙
ภายในกลุ่ม	๒๕๒	๗๑.๘๔	๐.๒๘		
รวม	๒๕๔	๗๒.๑๓			
ความสามารถด้านการใช้ทักษะชีวิต					
ระหว่างกลุ่ม	๒	๐.๑๕	๐.๐๗	๐.๒๖	๐.๗๖
ภายในกลุ่ม	๒๕๒	๗๑.๗๓	๐.๒๘		
รวม	๒๕๔	๗๑.๘๘			
ความสามารถด้านความรู้					
ระหว่างกลุ่ม	๒	๐.๗๖	๐.๓๘	๑.๑๖	๐.๓๔
ภายในกลุ่ม	๒๕๒	๘๒.๓๒	๐.๓๒		
รวม	๒๕๔	๘๓.๐๘			
ความสามารถด้านคุณธรรมจริยธรรม					
ระหว่างกลุ่ม	๒	๑.๕๒	๐.๗๖	๒.๗๙	๐.๖๓
ภายในกลุ่ม	๒๕๒	๖๖.๖๗	๐.๒๗		
รวม	๒๕๔	๗๐.๑๙			

วิจารณ์ และสรุปผลการศึกษา

จากผลการวิเคราะห์การประเมินความสามารถของตนเองของนักศึกษาทั้ง ๖ ด้าน ได้แก่ ความสามารถด้านการสื่อสาร ความสามารถในการคิด ความสามารถในการแก้ปัญหา ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต ความสามารถด้านความรู้ ความสามารถด้านคุณธรรมจริยธรรม ในภาพรวมทั้งหมดประเมินตนเองอยู่ในระดับมากในทุกๆ ด้าน โดยเฉพาะความสามารถในการติดต่อสื่อสารและความสามารถด้านคุณธรรมจริยธรรมมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าทุกด้าน ส่วนประเมินความสามารถด้านความรู้ของตนเอง เกี่ยวกับการนำความรู้เดิมมาประยุกต์ใช้กับความรู้ใหม่ การนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้กับการเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ การศึกษาเรียนรู้ด้วยตนเองอยู่บนพื้นฐานแนวคิด ทฤษฎีที่ถูกต้องตามหลักวิชาการ ความรู้วิทยาศาสตร์การแพทย์พื้นฐานเพียงพอตามเกณฑ์มาตรฐานผู้ประกอบการวิชาชีพเวชกรรม รวมทั้งความมั่นใจว่ามีความรู้เพียงพอที่จะเรียนในระดับชั้นที่สูงขึ้น มีคะแนนเฉลี่ยรวมน้อยกว่าทุกๆ ด้าน แต่ยังคงอยู่ในเกณฑ์ที่มากคือคะแนนเฉลี่ยในภาพรวมเท่ากับ ๓.๘๓ ซึ่งสอดคล้องกับอำพร ไตรภักดิ์และคณะ^๕ (ปี พ.ศ. ๒๕๕๕) ได้ศึกษาถึงคุณภาพบัณฑิตโดยใช้ข้อมูลจากการประเมินตนเองของนักศึกษาสาขาเทคนิคการแพทย์มหาวิทยาลัยขอนแก่น เมื่อสำเร็จการศึกษาว่ามีคุณสมบัติของบัณฑิตที่พึงประสงค์ที่มหาวิทยาลัยกำหนดมากน้อยเพียงไร พบว่านักศึกษาที่ได้รับ/มีคุณสมบัติของบัณฑิตที่พึงประสงค์ที่มหาวิทยาลัยกำหนดไว้ทุกคุณลักษณะจากการเข้ารับการศึกษานอกระบบมหาวิทยาลัยโดยคุณสมบัติที่นักศึกษาได้รับ/มี มากเป็นลำดับต้นๆ ในบรรดาคุณสมบัติของบัณฑิตที่พึงประสงค์ที่มหาวิทยาลัยขอนแก่นกำหนด ได้แก่ ความสามารถในการใช้ความคิดวิเคราะห์ทางวิชาการอย่างมีเหตุผล ความรู้ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสม และความสามารถในการแก้ปัญหา มีจริยธรรม คุณธรรม และความซื่อสัตย์ วราพร วันไชยธนวงศ์ และคณะ^๖ (ปี พ.ศ. ๒๕๕๐) ได้ศึกษาถึงคุณภาพบัณฑิต วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีสืบเชียงใหม่ ผลการศึกษาพบว่า บัณฑิตประเมินตนเองด้านความรู้ความสามารถพื้นฐานในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และด้านคุณธรรม จริยธรรมในการปฏิบัติงานอยู่ในระดับสูง เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ความสามารถด้านคุณธรรม จริยธรรมในการเตรียมพร้อมในการสอบทุกครั้งโดยไม่เคยคิดลอกข้อสอบ นักศึกษาประเมินตนเองอยู่ในระดับมากที่สุด แสดงว่า นักศึกษาระดับชั้นในโรงเรียนการพยาบาลในการสอบมาก ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายของมหาวิทยาลัยและคณะที่ออกระเบียบ/ประกาศและการณรงค์ส่งเสริมเกี่ยวกับการป้องกัน

การทุจริตในการสอบอย่างชัดเจนจึงทำให้นักศึกษาให้ความสำคัญหรือตระหนักในเรื่องนี้อย่างมาก ส่วนผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของการประเมินความสามารถของตนเองพบว่า นักศึกษาชายประเมินความสามารถด้านความคิด ความสามารถด้านความรู้ ความสามารถด้านการแก้ปัญหา และความสามารถด้านการใช้ทักษะชีวิตสูงกว่านักศึกษาหญิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่ง Berems และ Johnson^๗ (ปี ค.ศ. ๑๙๘๙) ได้ศึกษาอิทธิพลของเพศและบทบาททางเพศที่มีผลต่อการประเมินความสามารถของตนเองในการแก้ปัญหา ในนักศึกษาระดับปริญญาตรี พบว่านักศึกษาชายประเมินตนเองมีความสามารถในการแก้ปัญหาและมีความปรารถนาที่จะจัดการกับสถานการณ์ที่เป็นปัญหาได้ดีกว่านักศึกษาหญิง ด้านผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างการประเมินตนเองระหว่างชั้นปีที่ศึกษา พบว่า ความสามารถด้านการใช้ทักษะชีวิต ความสามารถด้านของความรู้ นักศึกษาชั้นปีที่ ๒ ประเมินตนเองสูงกว่านักศึกษาชั้นปีที่ ๓ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และความสามารถด้านความคิดของนักศึกษาชั้นปีที่ ๒ ประเมินตนเองสูงกว่านักศึกษาชั้นปีที่ ๓ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากรายวิชาที่ศึกษาในชั้นปีที่ ๒ เนื้อหาวิชาที่ศึกษาเป็นวิชาพื้นฐานเฉพาะทางการแพทย์ซึ่งเนื้อหาวิชาบางส่วนยังไม่ได้ลงลึกในเรื่องระบบต่างๆ เหมือนกับรายวิชาที่เรียนในชั้นปีที่ ๓ ซึ่งลงลึกในรายละเอียดของเนื้อหามากกว่า จึงทำให้นักศึกษาชั้นปีที่ ๒ คิดว่าไม่ยากเกินไปจึงประเมินความสามารถตนเองสูงกว่านักศึกษาชั้นปีที่ ๓

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ จากผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาประเมินความสามารถด้านความรู้ของตนเองมีคะแนนเฉลี่ยน้อยกว่าทุกด้านแต่ยังอยู่ในระดับมาก คณะควรให้ความสำคัญเรื่องกระบวนการจัดการเรียนการสอนเกี่ยวกับทักษะการประเมินตนเอง (self-assessment skill) การคิดอย่างมีวิจารณญาณ เนื้อหาสาระที่สำคัญตามหลักวิชาการ รวมทั้งการนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้กับการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพเหมาะสม รวมทั้งการส่งเสริมด้านความรู้ วิทยาศาสตร์การแพทย์พื้นฐานให้เพียงพอตามเกณฑ์มาตรฐานผู้ประกอบการวิชาชีพเวชกรรม เพื่อให้ศึกษามั่นใจว่ามีความรู้เพียงพอที่จะขึ้นศึกษาในระดับชั้นที่สูงขึ้น ตลอดจนการจัดการเรียนรู้ผู้สอนควรให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติจริง ซึ่งจะมิประโยชน์ให้ผู้เรียนได้ เรียนรู้การแก้ปัญหามากขึ้น จดจำ เข้าใจในสิ่งที่เรียนและสิ่งที่ตนเองได้กระทำ ควรมีการสำรวจความพร้อมของผู้เรียน ว่ามีความรู้พื้นฐานใดบ้างเพียงพอหรือไม่เป็นการเชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ ตลอดจนการฝึกทักษะแก่ผู้เรียน จะทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะในเรื่องนั้นอย่าง

แท้จริงจนสามารถนำสิ่งที่เรียนรู้ไปใช้ในสถานการณ์ต่างๆ ได้
ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยต่อไป จากการศึกษาวิจัยนี้
ศึกษาเฉพาะนักศึกษาชั้นปรีคลินิกเท่านั้น ไม่ได้รวมไปถึงชั้น
ปีที่ ๑ และชั้นคลินิก ดังนั้นการศึกษาในอนาคตควรศึกษา
รวมไปถึงชั้นคลินิก และนำผลการศึกษาไปเปรียบเทียบกับชั้น
ปรีคลินิกว่ามีความเหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไร หรืออาจ
นำเครื่องมือนี้ไปศึกษาในขณะที่นักศึกษาชั้นนี้ขึ้นไปเรียนใน
ชั้นคลินิกแล้วทำการวิเคราะห์ผลว่าเป็นอย่างไร

เอกสารอ้างอิง

๑. ราชกิจจานุเบกษา. ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง
มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๔ เล่มที่ ๑๒๘
ตอนพิเศษ ๔๗ ง วันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๕๔ หน้า ๔๔.
[อินเทอร์เน็ต]. ๒๕๕๔ [เข้าถึงเมื่อ ๑๕ ม.ค. ๒๕๕๕]
เข้าถึงได้จาก: [http://www.mua.go.th/users/bhes/
front_home/Announcement/44.pdf](http://www.mua.go.th/users/bhes/front_home/Announcement/44.pdf).
๒. ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง กรอบมาตรฐาน
คุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒.
[อินเทอร์เน็ต]. ๒๕๕๒ [เข้าถึงเมื่อ ๑๕ ม.ค. ๒๕๕๕]
เข้าถึงได้จาก: [http://www.mua.go.th/users/tqf-hed/
news/FilesNews/FilesNews2/news2.pdf](http://www.mua.go.th/users/tqf-hed/news/FilesNews/FilesNews2/news2.pdf).
๓. สำนักงานวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะ
กรรมการการศึกษาระดับพื้นฐานกระทรวงศึกษาธิการ.
หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช
๒๕๕๑. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์
การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด; ๒๕๕๑:๓.
๔. คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. หลักสูตร
แพทยศาสตรบัณฑิต พ.ศ. ๒๕๕๖. ปทุมธานี : คณะ
แพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์; ๒๕๕๖:๑๑-๒.
๕. Likert RA. A technique for the measurement of
attitudes. Arch Psychol 1932;140:5-55.
๖. Cronbach LJ. Essentials of psychology testing. 5th
ed. New York: Harper & Row; 1990.
๗. บุญชม ศรีสะอาด. การวิจัยเบื้องต้น (ฉบับปรับปรุงใหม่).
พิมพ์ครั้งที่ ๙. กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น; ๒๕๕๔.

Abstract

Self-assessment of pre-clinical undergraduate medical student competencies in the application of the undergraduate framework learning standard and appraisal competency for basic education students and medical graduate's outcome

Wachiraporn Krudprathum, Worapon Wilaem

Educational Service Office, Faculty of Medicine, Thammasat University

Introduction: The purposes of this research were: 1. to self-assess of preclinical medical students in their opinions. 2. to compare the differences among gender, year class, and the students from the Consortium of Thai Medical Schools, the Collaborative Project Increase Production of Rural Doctor (CIPIRD) and the One District One Doctor (ODOD).

Method: Descriptive research the sample populations were 255 students from 2 - 3 year students of faculty of Medicine, Thammasat University Rangsit campus. The independent variable was the ability of preclinical medical students and dependent variables were CIPIRD and ODOD students. The data were analyzed by using SPSS for Window V 13.5.

Result: The results showed self ability assessment of students on six aspects were the ability to communicate, thinking, problems solving, life skills, knowledge and ethics. The overall abilities were at high level. And comparison of the differences in self ability assessment among the students from the Consortium of Thai Medical Schools (COTMES), the Collaborative Project Increase Production of Rural Doctor (CIPIRD) and the One District One Doctor (ODOD) were not statistically different.

Discussion and Conclusion: Self assessment score in knowledge ability was less than all aspects. Therefore focusing on the process of learning about the content knowledge in application or correlation to the new content and the applied technology would be effectively reasonable learning.

Key words: Self-assessment, Integrated curriculum, Undergraduate framework learning standard, Appraisal competency for basic education students, Medical graduate's outcome.